

Sygn. akt IV KO 177/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **T. J.**

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 lutego 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w B. , zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 10 grudnia 2019 r., sygn. akt IX K (...), o przekazanie sprawy T. J. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę oskarżonego T. J. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wystąpił o przekazanie zawisłej przed nim sprawy dotyczącej T. J. , oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K. . W uzasadnieniu niniejszego wystąpienia stwierdzono, że zgodnie z aktualną opinią sądowo - lekarską, wydaną na potrzeby innego postępowania, za przekazaniem sprawy przemawia zły stan zdrowia oskarżonego, który uniemożliwia mu branie udziału w postępowaniu przed Sądem miejscowo właściwym. Może on zaś uczestniczyć w postępowaniu sądowym toczącym się przed sądem położonym w miejscu jego zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Przypomnieć trzeba, że od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, iż dobrem wymiaru sprawiedliwości w ujęciu art. 37 k.p.k. uzasadniającym przekazanie sprawy w omawianym trybie jest także potrzeba skutecznego doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, co byłoby mało realne, bądź zupełnie niemożliwe z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu. Podkreśla się tu jedynie, aby wynikało to z dowodu z opinii biegłego, który wskazując na stan zdrowia oskarżonego, nie wyklucza stawiania się przezeń w sądzie, ale jednocześnie wykazuje, że stan ten utrudnia oskarżonemu samodzielne stawianie się w sądzie zbyt odległym od jego miejsca pobytu oraz, że nic nie wskazuje, aby ten stan zdrowia miał ulec polepszeniu (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 kwietnia 2012 r., III KO 13/12, LEX nr 1163346 i przywołane tam judykaty).

W sprawie niniejszej tego rodzaju sytuacja niewątpliwie zaistniała. Z opinii biegłego z dnia 8 sierpnia 2019 r., na którą powołał się Sąd Rejonowy wynika, że potwierdzono u oskarżonego ciężką chorobę, mogącą stanowić zagrożenie dla jego zdrowia. Z opinii tej wynika również, że nie stwierdzono u oskarżonego nasilenia objawów uniemożliwiających udział w postępowaniu sądowym w miejscu jego zamieszkania, ale ze względu na przewlekłe dolegliwości zdrowotne występują przeciwwskazania do odbywania przez T. J. podróży celem stawiennictwa w sądzie znajdującym się poza miejscem pobytu. Niezdolność tę biegły określił na okres co najmniej 12 miesięcy.

Charakter schorzenia, na które cierpi oskarżony uniemożliwia mu zatem uczestniczenie w rozprawie przed Sądem Rejonowym w B. . Jednocześnie stan ten pozwala obecnie na uczestnictwo oskarżonego w czynnościach procesowych prowadzonych w sądzie najbliższym jego miejsca zamieszkania, tj. w Sądzie Rejonowym w K. . W tej sytuacji zatem dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy oskarżonego temu ostatniemu Sądowi, co powoduje, że realnym staje się doprowadzenie do procesu, w którym oskarżony ma prawo uczestniczyć.

Mając na uwadze wskazane względy, Sąd Najwyższy podzielił sugestie zawarte w rozpatrywanym wystąpieniu i przekazał tę sprawę zgodnie z wnioskiem.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak w postanowieniu.